

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4723/2553

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฉ.สุวรรณวาณิชย์ โจทก์ บริษัทชาร์พ แอปพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 821, ป.พ.พ. มาตรา 1042

ย่อ / หลักกฎหมาย

ส. เป็นบุตรของ ว. และ ฉ. ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของโจทก์ โดย ส. เป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบของโจทก์อยู่ด้วย ทั้งยังมีหน้าที่ขั้บรณนค์คั่นหนึ่งและเป็นผู้ประสานงานตามสัญญาว่าจ้างเหมากรรับส่งพนักงานระหว่างโจทก์กับจำเลยตลอดมา ส่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์กับ ส. ว่า โจทก์เชิด ส. ออกแสดงเป็นตัวแทน โจทก์จึงต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกผู้สุจริตเสมือนว่า ส. เป็นตัวแทนของตนตาม ป.พ.พ. มาตรา 821 ประกอบมาตรา 1042 ซึ่งบัญญัติว่า ความเกี่ยวพันระหว่างหุ้นส่วนผู้จัดการกับผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหลายอื่นนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยตัวแทน ดังนั้น การที่ ส. ลงลายมือชื่อในหนังสือแจ้งเลิกสัญญากับจำเลยยอมผูกพันโจทก์ซึ่งเป็นตัวการ แม้จำเลยจะให้การต่อสู้คดีว่า จำเลยไม่ได้ผิดสัญญาเพราะโจทก์บอกเลิกสัญญาแล้ว แต่ได้ความว่าตัวแทนเชิดของโจทก์เป็นผู้บอกเลิกสัญญา ก็ไม่ถือเป็นเรื่องนอกประเด็นหรือนอกคำให้การ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้อง ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 591,318 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีจากต้นเงิน 574,560 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 228,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2542 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 8,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทฤษฎีที่โจทก์ชนะคดี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาลบให้ยกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัย ตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาหรือไม่ เห็นว่า นายสมควร เป็นบุตรของเรือตรีวิจิตร และนางฉลวย หุ้นส่วนผู้จัดการของโจทก์ โดยนายสมควรเป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบอยู่ด้วย อีกทั้งนายสมควรยังมีหน้าที่ขั้บรณนค์คั่นหนึ่งและเป็นผู้ประสานงานตามสัญญาระหว่างโจทก์กับจำเลยตลอดมา ส่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์กับนายสมควรว่า โจทก์เชิดนายสมควรออกแสดงเป็นตัวแทนของตน โจทก์จะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกผู้สุจริตเสมือนว่านายสมควรเป็นตัวแทนของตนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 821 ประกอบมาตรา 1042 ซึ่งบัญญัติว่า ความเกี่ยวพันระหว่างหุ้นส่วนผู้จัดการ กับผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหลายอื่นนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยตัวแทน ดังนั้น การที่นายสมควรลงลายมือชื่อในหนังสือแจ้งเลิกสัญญารายนี้ต่อจำเลยยอมผูกพันโจทก์ซึ่งเป็นตัวการ แม้จำเลยจะให้การว่าโจทก์บอกเลิกสัญญา แต่คดีได้ความว่า ตัวแทนเชิดของโจทก์เป็นผู้บอกเลิกสัญญาที่ไม่ถือว่าเป็นเรื่องนอกประเด็นนอกคำให้การแต่อย่างใด เพราะเป็นการนำสืบให้ทราบถึงความจริงว่าเป็นอย่างไร กรณีจึงถือไม่ได้ว่าจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาข้างต้น โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากจำเลยได้ดังฟ้อง และไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาข้ออื่นอีกต่อไป ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกา

ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 228,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย
อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2542 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่
โจทก์ ซึ่งไม่เต็มตามฟ้อง แต่โจทก์มิได้อุทธรณ์ การที่โจทก์ฎีกาขอให้ศาลฎีกาพิพากษาให้จำเลย
ชำระเงินตามฟ้อง จึงไม่ชอบและทุนทรัพย์ในชั้นฎีกาคงเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นเท่านั้น
โจทก์ต้องเสียค่าขึ้นศาลตามจำนวนทุนทรัพย์ 228,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5
ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2542 จนถึงวันฟ้อง กรณีต้องคืนค่าขึ้นศาลส่วนที่ชำระเกินมา
แก่โจทก์ พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ ให้คืนค่าขึ้นศาลที่ชำระเกินมาให้แก่
โจทก์

องค์คณะ

เสริมศักดิ์ ผลัดธุระ · สติธย์ ทาวุฒิ · อิศเรศ ชัยรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4723/2553>